

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ

Система забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти
сертифікована на відповідність ДСТУ ISO 9001:2015 / ISO 9001:2015

Кафедра публічного управління та адміністрування

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою
(пос. п. 1 від 15.05.2021 р.)
Ректор
А.А. Мазаракі

**ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ /
STATE INFORMATION POLICY**

**ПРОГРАМА /
COURSE SUMMARY**

Київ 2021

**Розповсюдження і тиражування без офіційного дозволу КНТЕУ
заборонено**

Автор І. В. Лазебна, канд. екон. наук, доц. кафедри публічного
управління та адміністрування

Розглянуто та затверджено на засіданні кафедри публічного
управління та адміністрування від 12 квітня 2021 р., протокол № 6.

Рецензенти: Л. Г. Рябцев, д-р держ. упр., проф.
 Ю. М. Уманців, д-р. екон. наук, проф.

**ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА
ДЕРЖАВИ /
INFORMATION POLICY OF THE STATE**

ПРОГРАМА / COURSE SUMMARY

ВСТУП

Інформаційна політика держави – це дисципліна, яка формує фахові знання, необхідні для ефективної діяльності у сфері публічного управління та адміністрування. Це зумовлено з'ясуванням комплексу питань, пов'язаних з оволодінням теоретичними засадами вироблення та практичними механізмами реалізації інформаційної політики держави, як передумови комплексного становлення та подальшої розбудови національної державності, єдності гуманітарного простору, впровадження стандартів європейської демократії та успішного інтегрування в європейські та євроатлантичні структури.

Програму та робочу програму «Інформаційна політика держави» складено у відповідності до місця дисципліни та її значення у структурно-логічній схемі, що передбачена освітньо-професійними програмами підготовки магістра за галуззю знань 12 «Інформаційні технології», спеціальності 124 «Системний аналіз».

Програма та робоча програма дисципліни «Інформаційна політика держави» складається з таких розділів:

1. Мета, завдання та предмет дисципліни.
2. Передумови вивчення дисципліни як вибіркової компоненти освітньої програми.
3. Результати вивчення дисципліни.
4. Зміст дисципліни.
5. Список рекомендованих джерел.

1. МЕТА, ЗАВДАННЯ ТА ПРЕДМЕТ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення дисципліни «Інформаційна політика держави» є формування у майбутніх фахівців системних знань щодо методологічних засад і базових чинників формування, а також механізмів та інструментів реалізації інформаційної політики України.

Основними завданнями вивчення дисципліни є:

- формування системних знань щодо сутності, методологічних основ, принципів та цілей інформаційної політики держави, особливостей державно-управлінського конструювання єдиного національного інформаційного простору;
- ознайомлення з основними теоретичними підходами та концепціями інформаційної політики держави на різних етапах становлення та розвитку глобалізованого суспільства в Україні та світі;

- ознайомлення з сучасними формами державного регулювання інформаційної сфери, вивчення положень основних законів України в інформаційній сфері та змісту відповідних міжнародних та міждержавних договорів;
- з'ясування сутності, методів та принципів запровадження електронного урядування, особливостей нормативно-правового та організаційного забезпечення впровадження електронного уряду;
- оволодіння теоретичними знаннями та практичним інструментарієм аналізу та прогнозування інформаційної політики держави, оцінки розвитку інформаційного суспільства на основі міжнародних систем індикаторів;
- оволодіння загальною методологією планування та моделювання інформаційної політики держави, розробки стратегій розвитку національного інформаційного простору, державного управління інформаційною безпекою та захистом інформації;
- ознайомлення з особливостями інформаційного забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян;
- розкриття цілей та завдань державної інформаційної політики у сфері ЗМІ, книговидавництва, кінотовиробництва та кінопрокату;
- ознайомлення з міжнародним досвідом інформаційного забезпечення національних інтересів та пріоритетів, особливостями інтеграції України у світові інформаційні процеси.

Предмет дисципліни: теоретико-методичні засади та практичний інструментарій побудови інформаційної політики держави.

2. ПЕРЕДУМОВИ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ ЯК ВИБІРКОВОЇ КОМПОНЕНТИ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

Знання:

- законодавчих та нормативних актів, що визначають правові основи діяльності фінансових установ та підприємств;
- функцій менеджменту;
- методів управління;
- основ використання інформаційних технологій у фінансових установах та на підприємствах.

Вміння:

- використовувати правову базу для розробки технічних завдань щодо ІТ-підтримки діяльності різних типів установ;
- формування ефективної команди;
- вміння професійно формулювати цілі, наділяти повноваженнями та відповідальністю.
- застосовувати інформаційні технології при моделюванні фінансово-економічних процесів.

3. РЕЗУЛЬТАТИ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Дисципліна «Інформаційна політика держави», як вибіркова компонента освітньої програми, забезпечує оволодіння студентами загальними та фаховими компетентностями і досягнення ними програмних результатів навчання за освітньо-професійними програмами:

Освітня програма «Інформаційні технології та бізнес-аналітика (Data Science)» (ОС магістр):

Номер в освітній програмі	Зміст компетентності	Номер теми, що розкриває зміст компетентності
<i>Загальні компетентності за освітньою програмою</i>		
ЗК4.	Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).	3-10
<i>Фахові компетентності за освітньою програмою</i>		
СК1	Здатність інтегрувати знання та здійснювати системні дослідження, застосовувати методи математичного та інформаційного моделювання складних систем та процесів різної природи.	3, 4-6, 10
СК8	Здатність розробляти і реалізовувати наукові та прикладні проекти в галузі інформаційних технологій та дотичні до неї міждисциплінарні проекти.	3, 4-7
СК10	Здатність до самоосвіти та професійного розвитку.	4, 6-7
<i>Програмні результати навчання за освітньою програмою</i>		
РН2	Будувати та досліджувати моделі складних систем і процесів застосовуючи методи системного аналізу, математичного, комп'ютерного та інформаційного моделювання.	1-10

PH5	Використовувати міри оцінювання ризиків та застосовувати їх при аналізі багатофакторних ризиків в складних системах.	4, 6-10
PH6	Застосовувати методи машинного навчання та інтелектуального аналізу даних, математичний апарат нечіткої логіки, теорії ігор та розподіленого штучного інтелекту для розв'язання складних задач системного аналізу.	3-5, 10
PH13	Здійснювати інтелектуальний аналіз та обробку великих даних засобами комп'ютерного моделювання.	4-6, 10

4. ЗМІСТ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕМА 1. Теоретико-методологічні засади державної інформаційної політики

Інформація, її роль та функції у соціальних системах. Поняття інформації та її властивості. Види інформації. Інформаційні джерела та інформаційні ресурси. Інформаційний обмін у соціальних системах. Поняття, властивості і структура інформаційного простору. Інформаційний простір як об'єкт управління в системі державної інформаційної політики. Технології інформаційного впливу у соціальних системах.

Сутність, об'єкт та предмет інформаційної політики. Методологічні основи інформаційної політики. Державна інформаційна політика як частина системи державного управління. Чинники, які впливають на формування державної інформаційної політики.

Принципи інформаційної діяльності. Інформаційна політика держави як цілісна багатовимірна система. Моделі інформаційної політики держави. Функції інформаційної політики держави.

Цілі інформаційної політики держави. Завдання та критерії інформаційної політики держави. Державна політика управління та регулювання інформаційної сфери. Державно-управлінське конструювання єдиного національного інформаційного простору. Значущість інформаційної політики держави у державотворенні. Цілі, мета, завдання та критерії інформаційної політики України. Світоглядні, економічні та адміністративні аспекти інформаційної політики держави.

Література

Основна: 2, 14, 15, 16

Додаткова: 20, 37, 38, 57, 58, 60, 61, 65

Інтернет-ресурси: 67, 68, 69, 76

ТЕМА 2. Нормативно-правове забезпечення інформаційної політики держави

Сутність інформаційних відносин. Інформаційна діяльність. Інформаційні служби. Правове регулювання діяльності засобів масової інформації і комунікації. Доступ до публічної інформації. Правові гарантії доступу до інформації. Державна таємниця. Регулювання концентрації засобів масової інформації. Законодавство про дифамацію. Доктрина «суспільного діяча». Декларація про свободу політичної дискусії у засобах масової інформації. Суспільний контроль за державними посадовими особами. Захист приватного життя, приватних інтересів. Правові проблеми регулювання мережі Інтернет.

Законодавство України в інформаційній сфері. Проблеми та перспективи правового регулювання інформаційної сфери в Україні. Національна програма інформатизації.

Конституційно-правові засади інформаційної політики України. Нормативно-правові механізми інформаційної політики держави. Відомчі, урядові, галузеві інформаційні програми. Акти місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

Розвиток нормативно-правового забезпечення інформаційної політики держави та його системність. Вплив міжнародного інформаційного права на український правовий простір. Міжнародні та міждержавні договори України в інформаційній сфері.

Література

Основна: 1-3, 14, 15, 16, 18

Додаткова: 20, 28, 41, 42, 46, 50, 59, 64

Інтернет-ресурси: 67, 68, 69, 70, 74, 76

ТЕМА 3. Електронний уряд: сутність, методи та принципи організації. Особливості е-урядування в Україні.

Сутність електронної демократії, основні терміни та завдання.

Необхідність, сутність та мета запровадження електронного урядування. Визначення понять «електронний уряд» і «електронне

урядування». Цілі та принципи електронного урядування. Основні методи роботи е-урядування.

Процес формування та проблеми становлення електронного урядування в Україні. Основні етапи впровадження. Рівні взаємодії з громадянами (інформаційно-довідковий, формулярний, он-лайн взаємодія). Концепція «Одного вікна».

Нормативно-правове та організаційне забезпечення впровадження електронного уряду. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів державного управління і місцевого самоврядування в рамках функціонування інформаційної системи «Електронний уряд».

Практика впровадження технологій електронного урядування в публічну адміністрацію. Системи електронного документообігу. Електронний цифровий підпис. Електронні державні закупівлі. Портали органів публічної адміністрації: актуалізація, контент, інтерфейс, дизайн. Геоінформаційні системи в електронному урядуванні. Складові електронного уряду: інформаційні системи «Звернення громадян», «Засідання», «Підтримка взаємодії органів державної влади з Верховною Радою», «Картка», «Електронне міністерство», «Діти», «Медична картка» тощо

Функціонування офіційних веб-сайтів органів державної влади та місцевого самоврядування України. Нормативне регулювання роботи веб-сайтів. Стратегія просування Інтернет – ресурсів. Проблеми функціонування сайтів органів місцевого самоврядування.

Література

Основна: 13, 14, 15, 16

Додаткова: 20, 21, 25, 29, 32, 43, 44, 54, 55, 65, 66

Інтернет-ресурси: 67, 68, 69, 70, 71, 72

ТЕМА 4. Аналіз та прогнозування інформаційної політики держави

Аналіз інформаційної політики держави. Види та методи аналізу інформаційної політики держави. Аналіз національних та регіональних інформаційних процесів, подій, явищ у національному інформаційному просторі. Стратегічний аналіз інформаційного середовища. Характеристика внутрішнього стану національного інформаційного простору та регіональних інформаційних процесів.

Оцінка розвитку інформаційного суспільства на основі систем індикаторів SIBIS та WSIS. Загальна структура побудови композитного індексу. Основні індекси рівня розвитку інформаційного суспільст-

ва. Індекс мережевої готовності. Індекс інформаційного суспільства. Індекс поширеності ІТ. Індекс розвитку ІТ. Індекс розвитку електронного уряду. Індекс електронної участі. Створення національної системи індикаторів (індексів) оцінки рівня розвитку інформаційного суспільства.

Прогнозування інформаційних процесів: сутність, форми та методи. Система та порядок розроблення інформаційних прогнозів. Прогнозування глобальних, національних та регіональних інформаційних викликів і загроз. Довгострокове, середньострокове та короткострокове інформаційне прогнозування. Макропропорції у прогнозуванні інформаційної політики держави. Інформаційний обмін та інформаційно-аналітичний супровід державного управління.

Література

Основна: 14, 15, 18

Додаткова: 19, 30, 40, 45, 62, 64, 65

Інтернет-ресурси: 71, 72, 73, 74, 76

ТЕМА 5. Планування та моделювання інформаційної політики держави

Етап розробки національної інформаційної політики. Врахування вихідних даних, або чинників, які здійснюють вплив на розробку національної інформаційної політики: політичні та економічні зовнішні фактори; національні умови та внутрішні фактори; секторальні інтереси. Створення експертної групи. Виявлення та запрошення до співучасті у роботі секторальних і багатосторонніх груп та мереж. Діагностика електронної готовності країни. Аналіз потреб країни з точки зору побудови інформаційного суспільства.

Планування інформаційної політики держави. Сутність, форми та методи планування інформаційної політики держави та його еволюція. Макропропорції у плануванні. Цільове орієнтування стратегії та визначення пріоритетів інформаційної політики держави.

Система стратегічного планування розвитку інформаційної сфери та її складові. Сутність, форми, методи та особливості стратегічного планування інформаційної політики держави. Етапи, функції, технологія, організаційне забезпечення та моделі системи стратегічного планування інформаційної політики держави.

Довгострокові документи стратегічного планування. Пріоритети стратегії розвитку національного інформаційного простору у державному управлінні. Середньострокові документи стратегічного планування інформаційної політики держави.

Розробка програм розвитку інформаційної сфери та стратегія євроінтеграції України. Планування входження України у європейський інформаційний простір. Розробка стратегічних планів органів влади щодо вироблення та реалізації інформаційної політики держави: аналіз зовнішніх та внутрішніх факторів; визначення місії та стратегічних цілей; розробка програми інституцій; показники та оцінки діяльності; плани (дорожні карти) дій.

Моделювання інформаційних процесів, подій та явищ у національному інформаційному просторі.

Етап реалізації. Прийняття нового, або скоригованого законодавства. Конкретизація інформаційної політики. Впровадження стратегії. Моніторинг та оцінка результатів. Інформування населення.

Література

Основна: 13, 14, 15, 16

Додаткова: 20, 24, 33, 45, 52, 56, 62, 63

Інтернет-ресурси: 67, 69, 71, 72, 73, 75

ТЕМА 6. Моніторинг та оцінювання ефективності інформаційної політики держави. Оптимізація організаційно-функціональної структури.

Моніторинг інформаційної політики держави. Моніторинг вузлових проблем інформаційної політики держави та єдності національного інформаційного простору. Оцінювання кількісних та якісних параметрів інформаційної політики держави. Оцінювання (вимірювання) та моніторинг результатів реалізації стратегій інформаційної політики держави. Інформаційна діагностика.

Державні органи управління інформаційними процесами. Державний контроль у національній інформаційній політиці. Органи місцевого самоврядування у виробленні та реалізації державної інформаційної політики. Взаємодія органів державного управління та органів місцевого самоврядування у виробленні та реалізації національної інформаційної політики. Оптимізація інституційного забезпечення та коригування функціональних засад інформаційної політики держави.

Організаційні засади конструювання національної інформаційної політики. Органи державної влади загальної компетенції, а також відповідні органи спеціальної компетенції, що розробляють і здійснюють державну інформаційну політику.

Державний комітет інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України. Національна рада України з питань телебачення та радіомовлення. Державний комітет зв'язку та інформатизації Укра-

їни. Президент України, Кабінет Міністрів України, РНБО та ВР України (комітети) в управлінні та регулюванні інформаційної сфери. Центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування у виробленні та реалізації інформаційної політики держави. Міжінституційна взаємодія та координація діяльності в інформаційній сфері. Кадрове наповнення та коригування державної інформаційної політики. Державна реєстрація нормативно-правових актів. Відповідальність та судові спори в сфері інформаційної політики держави.

Література

Основна: 13, 14, 15, 18

Додаткова: 20, 22, 41, 42, 46, 62, 64

Інтернет-ресурси: 68, 69, 70, 71, 72, 74, 75, 76

ТЕМА 7. Державна інформаційна політика у сфері ЗМІ

Розроблення концепції державної політики у сфері ЗМІ. Фінансове, кадрове, інституційне забезпечення діяльності органів державного управління та органів місцевого самоврядування у сфері ЗМІ. Національні інформаційні служби та агентства. Державне інформаційне агентство України. Користування каналами мовлення. Ретрансляція програм. Використання частотного діапазону. Стандарти діяльності телерадіокомпаній усіх форм власності.

Державна реєстрація, ліцензування та узгодження діяльності ЗМІ. Унормування діяльності та розповсюдження продукції зарубіжних ЗМІ на території України. Залучення зовнішніх ресурсів (міжнародних та регіональних організацій, благодійних фондів) до розвитку Національного інформаційного простору України. Державна економічна підтримка національних ЗМІ. Соціальний захист журналістів.

Розроблення концепції державної політики у сфері телебачення і радіомовлення. Громадське телебачення і радіомовлення. Система іномовлення. Спеціалізовані освітньо-культурологічні теле- і радіоканали. Кабельне та супутникове телебачення. Контроль за виконанням державного замовлення на телерадіоінформаційну продукцію. Регулювання діяльності недержавних телерадіоцентрів. Міжнародні стандарти і рекомендації Міжнародної спілки телерадіозв'язку, Європейська конференція адміністрацій поштового та електровз'язку (СЕРТ), Міжнародної організації стандартизації, Міжнародної електротехнічної комісії (ISO/IEC). Інтегрована багатосервісна широкопasmова мережа зв'язку.

Виробництво основних видів телерадіомовлення. Телерадіоінформаційні мережі. Радіочастний ресурс. Розподіл каналів. Номеклатура послуг телерадіомовлення. Енергоспоживання та собівартість телерадіомереж та їх вплив на навколишнє середовище. Оптичні та магнітні носії. Передача і комутація цифрових сигналів у пакетному режимі. Система інтерактивного телебачення. Телетекст. Стільниковий телефонний зв'язок. Первинні супутникові системи.

Мультимедійні технології. Комп'ютерно-технологічна інфраструктура. Інтегроване телекомунікаційне середовище. Ліцензування телерадіомовлення та програмного забезпечення. Нетрадиційні системи штучного інтелекту. Творення та накопичення гуманітарно значущих інформаційних ресурсів. Автоматизоване формування словників. Геоінформаційні системи. Інфополіси.

Література

Основна: 14, 15, 17

Додаткова: 4 – 10, 20, 22, 23, 27, 37, 48, 61

Інтернет-ресурси: 67, 68, 69, 70, 74, 76

ТЕМА 8. Державна політика інформаційної безпеки

Категорійно-понятійний апарат з питань інформаційної безпеки та захисту інформації. Загальна структура нормативно-правової бази забезпечення інформаційної безпеки. Доктрина та основні принципи інформаційної безпеки України. Основні напрями забезпечення державою національного інформаційного суверенітету.

Технічний захист інформації як складова частина забезпечення інформаційної безпеки України. Основні функції організаційних структур системи технічного захисту інформації.

Стратегія національної безпеки в інформаційній сфері. Основні принципи та задачі захисту інформації. Основні загрози інформаційній безпеці. Інституційні, економічні і організаційно-технічні фактори загроз.

Державне управління інформаційною безпекою та захистом інформації. Система органів влади, що відповідають за інформаційну безпеку та захист інформації. Загальні функції суб'єктів забезпечення національної безпеки України в інформаційній сфері. Контроль за здійсненням заходів щодо забезпечення національної безпеки в інформаційній сфері. Система органів влади, що здійснюють контроль за станом технічного захисту інформації, їх завдання та повноваження.

Функції та завдання органів влади щодо координації та контролю реалізації Стратегії національної безпеки в інформаційній сфері. Система відповідальності за правопорушення в інформаційній сфері.

Національна система конфіденційного зв'язку: призначення, основні завдання, стан впровадження.

Досвід забезпечення інформаційної безпеки країн ЄС в умовах впровадження новітніх інформаційних технологій.

Література

Основна: 14, 15, 16

Додаткова: 19, 24, 26, 30, 47, 49

Інтернет-ресурси: 67, 68, 69, 74, 76

ТЕМА 9. Інформаційно-етнокультурна діяльність

Задоволення інформаційних запитів і потреб титульної нації. Мета, принципи та цілі, закладені в основу довгострокової стратегії розвитку української культури - стратегію реформ. Реформування системи управління культурою шляхом децентралізації, демократизації, реструктуризації. Способи модернізації інструментів підтримки культури та удосконалення політики у сфері захисту культурної спадщини. Державна підтримка сприяння створенню національного культурного продукту і формування цілісного інформаційно-культурного простору. Удосконалення системи культурно-мистецької освіти, розвиток міжнародної діяльності та популяризації української культури за кордоном.

Кіномистецтво: спадщина, матеріально-технічна база. Кіновиробництво і кінопрокат. Підтримка виробництва та розповсюдження національного кіно: архівування, збереження, реставрація, відновлення, популяризація української кіноспадщини. Державне замовлення. Державна мережа закладів кінематографії. Національний фонд фільмів. Державні стандарти і технічні нормативи для галузі. Інформаційно-аналітична система "Кінематографія України", інформаційно-пошукова система "Фільмофонд України", музей аудіовізуальної культури при Національному центрі О. Довженка. Просування вітчизняного кіно в Україні і за кордоном.

Державна інформаційна політика України у видавничій справі як інструмент захисту прав титульної нації та механізм єдності України. Книжкова палата. Державний реєстр видавців, виробників і розповсюджувачів видавничої продукції. Державний архів друку. Державні і регіональні програми розвитку і функціонування української мо-

ви. Державна підтримка видавничої справи та програм заохочення читання через систему соціального партнерства та спільних міжвідомчих програм з органами центральної виконавчої влади. Модернізація матеріально-технічної бази та інформаційно-технічної інфраструктури бібліотек. Приведення системи державного управління у сфері книговидавання та книгорозповсюдження до сучасних світових стандартів.

Література

Основна: 12, 14, 15, 16

Додаткова: 22, 23, 31, 34, 35, 36, 39, 51, 53

Інтернет-ресурси: 67, 68, 69, 71, 72, 73, 76

ТЕМА 10. Інтеграція України у світові інформаційні процеси.

Глобалізація світових інформаційних процесів. Міжнародна інформаційна співпраця. Інтернет. Європейський інформаційний простір. Європейські інформаційні мережі. Досвід ЄС в управлінні інформаційною сферою. Досвід державної інформаційної політики у країнах Світу. Інформаційне забезпечення національних інтересів та пріоритетів у державах Світу.

Інформаційна політика держав світу щодо задоволення інформаційних потреб та запитів національних меншин і мігрантів. Управління національним інформаційним простором у державах СНД, США, Канаді, країнах третього світу.

Україна у світовому інформаційному просторі. Політика інформаційної інтеграції України (рекомендації, правила, процедури). Адаптація світових інформаційних потоків до національних стандартів.

Міждержавне та міжнародне співробітництво України в інформаційній сфері. Спільний захист інтелектуальної власності. Міжнародний моніторинг національного інформаційного простору. Особливості вироблення та реалізації спільних інформаційних програм та проєктів. Засади та механізми виходу України на світову інформаційну арену. Конструювання світової української інформаційної мережі. Український сегмент Інтернету (основні пріоритети формування змісту, методика наповнення, національні пошукові системи та засоби навігації). Участь України в міжнародних магістральних інформаційно-телекомунікаційних центрах. Інституційне, кадрове, фінансове забезпечення міжнародної інформаційної діяльності України. Особливості вироблення та реалізації інформаційної політики держави щодо української діаспори. Захист та задоволення інформаційних потреб та запитів українців та вихідців з України за її межами. Інформаційна по-

літика України на пострадянському просторі. Просування інформаційного продукту України у держави ЄС.

Забезпечення інформаційної присутності України в Канаді, Аргентині, Бразилії, Австралії. Українська інформаційна продукція в Азії та Африці.

Література

Основна: 14, 15, 16

Додаткова: 19, 20, 23, 24, 30, 40, 56, 66

Інтернет-ресурси: 67, 68, 69, 71, 72, 76

5. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

Закони України

1. Конституція України. Прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 р. №254 к/96-ВР. - Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.
2. Про інформацію: Закон України №2657-12, поточна редакція від 01.01.2017. - Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.
3. Про доступ до публічної інформації: Закон України №2939-17, поточна редакція від 01.05.2015. - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>
4. Про телебачення і радіомовлення: Закон України №3759-12, поточна редакція від 13.10.2017. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3759-12>.
5. Про суспільне телебачення і радіомовлення України: Закон України №1227-18, поточна редакція від 09.06.2016. - Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1227-18>.
6. Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів: Закон України №540/97-вр, поточна редакція від 11.10.2017. - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/540/97-%D0%B2%D1%80>.
7. Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні: Закон України №2782-12, поточна редакція від 15.06.2017. - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2782-12>.
8. Про радіочастотний ресурс України: Закон України від 1 червня 2000 р. № 1770-III. - Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.
9. Про телекомунікації: Закон України від 18 листопада 2003 року №1280-IV. - Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.
10. Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації: Закон України [№ 2051-VIII від 18.05.2017](#), ВВР, 2017, № 26,

ст.296.

11. Про Державний бюджет України на 2018 рік: Закон України №7000 від 07.12.2017 р. - Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.
12. Про охорону культурної спадщини: Закон України № 2768-III від 25.10.2001, поточна редакція від 03.08.2017. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1805-14>.

Основний

13. Бакуменко В. Д. Державно-управлінські рішення: навч. посіб. – К.: ВЦП АМУ, 2012. – 344 с.
14. Державна інформаційна політика : навч. посіб. / [В. Б. Дзюндзюк, О. І. Крюков, В. А. Ландсман та ін.] ; за заг. ред. д.держ.упр., проф. В. Б. Дзюндзюка. – Х. : Вид-во ХарПІ НАДУ “Магістр”, 2012. – 344 с.
15. Почепцов Г.Г., Чукут С.А. Інформаційна політика: Навчальний посібник. 2-ге вид., стер. – К.: Знання, 2008. – 663 с.
16. *Губерський Л. В. Інформаційна політика України: європейський контекст [Текст] : Монографія / Л. В. Губерський, Є. Є. Камінський, Є. А. Макаренко ; Гол. ред. С.В. Головка. – К. : Либідь, 2007. – 360 с.¹*
17. Машкаров Ю. Г. Інформаційна політика в Україні: комп’ютерні мережі та телекомунікації : навч. посіб. / Ю. Г. Машкаров, І. В. Кобзев, О. В. Орлов, М. В. Мордвинцев. – Х. : Вид-во ХарПІ НАДУ “Магістр”, 2012. – 228 с.
18. Данн В. Н. Державна політика: вступ до аналізу. – О., 2015. – 504 с.

Додатковий

19. Аналітична доповідь до щорічного Послання Президента України до Верховної Ради України "Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2017 році". – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/2684/>.
20. Башук А. І. Інформаційна політика: навч. посібник / А. І. Башук. – К.: Вид-во ІЖ КНУ ім. Тараса Шевченка, 2007. – Ч.1.– 90с.
21. Вершинин М. “Электронное правительство” в XXI веке [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://www.pr-news.spb.ru/publicat>
22. Дзоз В. Гуманітарна політика України: проблеми формування та реалізації (соціально-філософський аналіз). — К., 2006. — 316 с.
23. Здіорук С. І. Завдання гуманітарної політики України в контекс-

¹ Курсивом позначено видання, наявні в бібліотеці КНТЕУ

- ті сучасних політичних реалій / За ред. О. С. Власюка. // Україна: стратегічні пріоритети. Аналітичні оцінки — 2005 — К.: Знання, 2005. — С. 372–390.
24. Збірка документів Ради Європи, ратифікованих Україною. — К., 2006. — 496 с.
 25. Електронне урядування: підручник / авт. кол. : А. І. Семенченко, Н. В. Грицяк, О. Б. Кукарін та ін. ; за заг. ред. проф. Н. В. Грицяк, А. І. Семенченка. — Київ : НАДУ, 2016. — 128 с.
 26. Інформаційні матеріали щодо проблем реалізації державної політики у сфері інформаційної безпеки / Департамент інформаційної політики Держкомтелерадіо, 2015. — Режим доступу: <http://comin.kmu.gov.ua>.
 27. *Кашинська Н.В. Роль держави у сфері доступу до інформації // Інвестиції: практика та досвід, 2017, №8, С. 114-116.*
 28. *Капінус Л. Право на доступ до інформації як елемент правового статусу людини та громадянина // Підприємство, господарство і право, 2014, №1, С. 53–57.*
 29. Комплексна міська цільова програма "Електронна столиця" на 2015-2018 роки, затверджена рішенням Київської міської ради від 02 липня 2015 №654/1518.- Режим доступу: <http://www.kmr.gov.ua/municipal-target-programs>.
 30. Корсунський С.В.; Веселовський А.І. Українська призма: Зовнішня політика 2016. Аналітичне дослідження // ГО «Рада зовнішньої політики «Українська призма», Фонд ім. Ф. Еберта. — Київ, 2017. — 204 с.
 31. Культурна спадщина України. Правові засади збереження, відтворення та охорони культурно-історичного середовища: Зб. офіц. док. / Упоряд. В. І. Фрич; Відп. ред. В. М. Гарник. — К.: Істина, 2002.
 32. Міська цільова програма на 2016-2018 роки "Київ інформаційний", затверджена рішенням Київської міської ради від 14 квітня 2016 №333/333.- Режим доступу: <http://www.kmr.gov.ua/municipal-target-programs>.
 33. Міська цільова програма "Сприяння розвитку громадянського суспільства у м. Києві на 2017-2019 рр.", затверджена рішенням Київської міської ради від 08 грудня 2016 №536/1540.- Режим доступу: <http://www.kmr.gov.ua/municipal-target-programs>.
 34. Методичні матеріали Українського інституту національної пам'яті до 70-ї річниці вигнання нацистських окупантів з України. — Режим доступу: <http://comin.kmu.gov.ua>.
 35. Мисів Л. Теоретико-методологічні підходи до вивчення проблем державного управління формуванням та розвитком духовних цін-

- ностей українського суспільства // Акт. пробл. держ. упр.: ДРІДУ НАДУ. — 2006. — Вип. 3(25). — С. 50–57.
36. Нагорна Л. Національна ідентичність в Україні. — К., 2002. — 272 с.
37. *Негодченко В. Основні напрями державної інформаційної політики в Україні // Підприємство, господарство і право, 2016, №4, С. 77 – 81.*
38. *Нестеряк Ю. В. Державна інформаційна політика та державне управління в умовах інформаційного суспільства // Інвестиції: практика та досвід, 2011, №23, С. 111-114.*
39. Основи етнодержавознавства / За ред. Ю. Римаренка. — К.: Либідь, 1997. — 656 с.
40. Пал Л. Аналіз державної політики: Пер. з англ. — К.: Основи, 1999.
41. Положення “Про Департамент комунікацій влади та громадськості”; Положення “Про Відділ сприяння розвитку громадянського суспільства Департаменту комунікацій влади та громадськості”; Положення “Про Відділ взаємодії із засобами масової інформації та Інтернет-ресурсів Департаменту комунікацій влади та громадськості”; Положення “Про Відділ інформаційно - аналітичного забезпечення Департаменту комунікацій влади та громадськості”; Положення “Про Відділ з питань інформаційної політики, видавничої справи та архівної справи” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http:// www.rada.gov.ua](http://www.rada.gov.ua).
42. Положення про Головну службу інформаційної політики Секретаріату Президента України, затверджено Розпорядженням Глави Секретаріату Президента України від 24 трав. 2007 р. № 53.
43. Порядок інформаційного наповнення та технічного забезпечення Єдиного web-порталу органів виконавчої влади / Затверджено Наказом Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України, Державного комітету зв’язку та інформатизації України від 25 листопада 2002 р. № 327/225 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http:// www.rada.gov.ua](http://www.rada.gov.ua).
44. Порядок функціонування web-сайтів органів виконавчої влади / Затверджено Наказом Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України, Державного комітету зв’язку та інформатизації України від 25 листопада 2002 р. № 327/225 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>
45. Колесніков Б. Стан та перспективи розвитку інформаційного су-

- спільства в Україні // Державне управління та місцеве самоврядування, 2012, №3(14), С. 37 – 45.
46. Постанова КМУ "Питання діяльності Міністерства інформаційної політики України " від 14 січня 2015 р. № 2. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2-2015-%D0%BF>.
47. Погрібна О. О. Інформаційна політика та безпека : Методичні рекомендації до вивчення дисципліни / О. О. Погрібна. – Черкаси : Видавець Чабаненко Ю. А., 2009. – 44 с.
48. Приступенко Т.О. Теорія журналістики: етичні та правові засади діяльності засобів масової інформації: навч. посіб., К., Знання, 2011. – 351 с.
49. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29.12.2016 р. «Про Доктрину інформаційної безпеки України»: Указ Президента України від 25.02. 2017 р. № 47/2017.
50. *Перов Д. Правова природа інформаційних відносин // Підприємство, господарство і право, 2014, №1, С. 57 –61.*
51. Розпорядження КМУ від 1 лютого 2016 р. № 119-р "Про схвалення Довгострокової стратегії розвитку української культури - стратегії реформ". - Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/119-2016-%D1%80>.
52. Розпорядження КМУ від 15 травня 2013 р. № 386-р "Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні" - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/386-2013-%D1%80>.
53. Розпорядження КМУ від 24 лютого 2016 р. № 111-р "Про схвалення Концепції державної політики щодо розвитку національної видавничої справи та популяризації читання на період до 2020 року". – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/111-2016-%D1%80>.
54. Розпорядження КМУ від 18.07.2012 № 514 "Про затвердження плану заходів з впровадження Ініціативи "Партнерство "Відкритий Уряд". – Режим доступу: <http://comin.kmu.gov.ua>.
55. Розпорядження КМУ від 20 вересня 2017 р. № 649-р "Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні". – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/649-2017-%D1%80>.
56. Розпорядження КМУ від 21 червня 2017 р. № 428-р "Про схвалення Концепції Державної програми співпраці із закордонними українцями на 2017—2020 роки". - Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/250094739>.
57. *Степанов В. Ю. Визначення поняття державної інформаційної політики // Інвестиції: практика та досвід, 2012, №21, С. 81-84.*

58. Сопілко І. Типи інформаційної ідентичності // Підприємство, господарство і право, 2014, №1, С. 49–52.
59. Сопілко І. Правове регулювання державної інформаційної політики у сфері електронного врядування // Підприємство, господарство і право, 2014, №4, С. 55–58.
60. Степанов В. Ю. Державна інформаційна політика в умовах розвитку інформаційного суспільства // Інвестиції: практика та досвід, 2010, №5, С. 78-80.
61. Степанов В. Ю. Державна інформаційна політика як інструмент забезпечення єдиного інформаційного простору // Інвестиції: практика та досвід, 2011, №4, С. 78-81.
62. Тертичка В. В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. — К.: Основи, 2002. — 750 с.
63. Україна: стратегічні пріоритети. Аналітичні записки / За заг. ред. О. С. Власюка. — К.: НІСД, 2006. — 576 с.
64. Цветков В. В. Державне управління: основні фактори ефективності (політико-правовий аспект). — Х.: Право, 1996. — 164 с.
65. Чиж І. С. Україна: шлях до інформаційного суспільства. — К., 2004. — 287 с.
66. Recommendation CM/Rec(2009)1 of the Committee of Ministers to member states on electronic democracy (e-democracy). — Режим доступу: <https://www.coe.int/t/dgap/democracy/Activities/GGIS/CAHDE/2009>.

Інтернет - ресурси:

67. Офіційний сайт Президента України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.prezident.gov.ua>.
68. Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>.
69. Офіційний сайт Кабінету Міністрів України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.kmu.gov.ua>.
70. Офіційний сайт Антимонопольного комітету України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.amc.gov.ua>.
71. Офіційний сайт Міністерства фінансів України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua>.
72. Офіційний сайт Міністерство економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.me.gov.ua>.
73. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

74. Офіційний сайт Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nkrzi.gov.ua>.
75. Рада конкурентоспроможності України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.compete.org.ua>.
76. Урядовий портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.kmu.gov.ua>.